

Scrisoare de Rămas bun - poezie din ceruri

Adrian Păunescu

Eu recunosc că am făcut greșeala
De a slăvi prea mult conducătorul
Făcându-i ode și-ndemnând chiar sala (să cânte):
Partidul, Ceaușescu și Poporul.

Dar nu uitați că tot eu sunt cel care
L-am criticat și-am insuflat dorința
De libertate, bunăstare și schimbare
Subtil, necenzurându-mi conștiința.

Am făcut și mult bine-n stânga-n dreapta
Atât cât s-a putut, fără să-mi pese
Periclitându-mi starea, familia și casa
Dar toate s-au uitat și-s fapte șterse.

De-aceea spun ca ultimă dorință
Să mă iertați de v-am greșit vreodată
Și-mi fac adânc proces de conștiință
Căci nu e om pe lume fără pată.

Aș vrea ca să rămân în mintea voastră
Doar un poet ce și-a iubit mult țara
Ce a descoperit și șlefuit talente
Ce-au scormonit prin inimi cu chitara.

Trecutul mi-l asum și nu mi-e teamă
Nici nu mi-a fost, nu-mi este, n-o să-mi fie
Nu m-am dezis de clasa proletară
Și am simțit că am o datorie.

De a stârni în mintea tuturor
Și mai ales în suflete de tineri
Că nu suntem o țară oarecare
Și-avem destin măreț și vom fi liberi.

Când noi cântam în sălile-arhipline
Și recitam pe voci de milioane
Visam la Marea noastră Românie
Și vă-ndemnam: Treceți batalioane!

Un dor aș mai fi-avut, dar ce păcat
Că n-am putut opri din cale vremea
Să văd autostrada prin Carpați

POEZII ONLINE

Din Chişinau-Arad cu via Ţebea.

Sunt unii care mă lovesc şi-acuma
Când m-am urcat la ceruri, ce oroare!
Cuvinte grele-aruncă, nesimţire
Şi toţi vor ca să cadă în picioare.

Eu vă privesc de-aici de sus cu milă
Aş vrea să fiţi mai buni dar nu se poate
Se răsucesce Ştefan în morminte
De-atâta ură, pizmă, nedreptate.

Îmi este jenă, silă, chiar mă bucur
Că am plecat de-acolo, dar mă doare
Când văd valori, talente, caractere
Ce-şi fac familiile peste hotare.

Ce sa vă spun, românii mei de bine
Ce-aveţi sfială, bun simţ şi onoare
Poporul nostru-i cel mai bun din lume! (Să ţineţi minte)
Nu lăsaţi ţara călcată în picioare.

Nu plecaţi capul, tineţi pieptu-n faţă
Cu fruntea sus, să n-o coboare nimeni
Să vă clădiţi cu toţii altă viaţă
Mesaj către români de pretutindeni!

Să iei aminte ţara mea de suflet
Ia atitudine şi dă răul afară
Unde s-a dus Grânarul Europei
Banala ţara-industrial-agrară.

Să iei aminte ţara mea de glorii
Cu patimă ţi-o spun din nefiinţă
Clădeşte-ţi viitorul pe trei sfinte
Pe muncă, educaţie, credinţă.

În timp ce vă îmbărbătez de-aicea
Din ceruri şi din sfere tutelare
Văd iarăşi vorbe grele prin ziare
Pe forumuri, pe la televizoare.

N-am omorât pe nimeni niciodată
Nici când murim nu ni se mai dă pace
La toţi găsiţi cusururi şi reproşuri
Nu mai lăsaţi pe nimeni să se-mpace.

Nu-mi stă în caracter dar mă doboară

POEZII ONLINE

Limbaju-ascuns al poeziei mele
Fir-ar să fie, nevertebrata țară
Cu oameni falși și plină de lichele.

(Nu-mi stă în caracter dar mă doboară
Limbaju-ascuns al poeziei mele
Băga-mi-aș p-a să îmi bag de țară
Cu oameni falși și plină de lichele.)